

לזכרה של שרה הראל ז"ל

עומדים אנו לפתחו של בור הקבורה, ומבכים את מותך, מות צדיקה.

בעוד רגע תעלה נשמתך השמימה ותיפגשי עם נשמות אהוביך שנלקחו ממך.

ואנו נישאר להתנחם, עם הזיכרונות הטובים ממך.

אישיותך, חוש ההומור שלך והעשייה ההתנדבותית, הם לנו מקור השראה וגאווה. אנו מעריכים, מוקירים ואוהבים את מה שבך.

את חכמת חייך והטוב שבלבך, את אהבתך לזולת, והרצון לדעת, ואת הנתינה הגדולה לכל אחד ואחת, בכל זמן ועת. בכל צעד שאנו עושים יש לך חלק נכבד.

ברגענו הקשים את היית שם עבורנו עם כל הלב ובהרבה שמחה.

כל השנים עקבת בדריכות ובאמונה, אחר התפתחותה ופועלה של בתנו לירון, מיום היולדה ועד היום. תמיד אמרת, "אתם עוד תראו, זו הקטנה, תהיה גדולה. וצדקת!"

לאחרונה כשבריאותך התרופפה, שאפת את כל הכוח מעצמך, מבלי להיאחז באחרים. נאבקת על החיים בדרכך שלך, לא ויתרת על פעילויות ומפגשים, נלחמת בכל הקשיים האמנת שכוחך יישאר לעד, יציב ואיתן.

אמש אסתי גל ואני, איחרנו בדקה את היותך בחיים, ציפינו ליציאת הרופאים מחדרך, וטפחה בפנינו ההודעה על לכתך לעולמים.

למשפחתך האהובה נותר לנו לאמר: "אלה שאהבנו, לא הולכים לאיבוד. הם צועדים לצדנו בכל יום... וכשהם הופכים לזכרון, הזיכרון הופך לאוצר. ואולי, אלה לא כוכבים בשמיים, אלא חורים קטנים, דרכם האהבה של היקרים לנו, מבצבצת ומאירה לנו את הדרך..."

שרהלה, תדעי כי לנצח אותך נמשיך להאדיר, להוקיר, לכבד ולאהוב.

נוחי בשלום על משכבך!

משפחת ראובני